

БИТНА ПОВРЕДА ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА
(члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а)

Првостепени суд је био дужан да јасно и одређено наведе, пошто тврди да се печат који је наручио окривљени разликује од оригиналног печата, у чему се те разлике састоје, да би се из таквог навођења разлика, јер оригинални печат није у изреци описан, могло закључити да је печат за који се тврди да је фалсификован, заиста и фалсификат.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени АК оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ, због чега је осуђен условном осудом и утврђена му је казна затвора од 6 месеци са роком проверавања од 2 године. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење, док АЈТ у Новом Саду предлаже да другостепени суд жалбу одбије и побијану пресуду потврди.

Поступајући по жалбеним наводима, Апелациони суд је испитао првостепену пресуду, па налази да је пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на коју суд пази по службеној дужности, јер је изрека неразумљива.

Првостепени суд у побијаној пресуди, у чињеничном опису радње извршења, између осталог наводи: „..... тако што је дана (окривљени) 10.02.2004. године, на његов захтев, печаторезачка радња израдила печат Конзорцијума предузећа АД „В“ из С, који је био округлог облика са текстом „акционарско друштво за медицинско снабдевање „В“ из С“, исписан ћиричним писмом, који се разликује од оригиналног печата предузећа АД „В“ из С...“.

Иако суд у изреци утврђује да се печат који је окривљени у својству директора конзорцијума предузећа фалсификовао разликује од оригиналног печата, он у истој изреци не наводи у чему се те разлике састоје, а ова је чињеница, тачније опис, битан саставни део изреке сваке осуђујуће пресуде за наведено кривично дело, јер управо он описује зашто је нешто, за шта се тврди да је фалсификат, заиста фалсификат, односно зашто је то фалсификат за нешто што представља оригинал, истинит основ, односно образац. С тим у вези, првостепени суд је био дужан да јасно и одређено наведе, пошто тврди да се печат који је наручио окривљени разликује од оригиналног печата, у чему се те разлике састоје, да би се из таквог навођења разлика, јер оригинални печат није у изреци описан, могло закључити да је печат за који се тврди да је фалсификован, заиста и фалсификат, што у конкретном случају није учињено, због чега је изрека пресуде неразумљива.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.460/10 од 07.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-4206/12 од 04.03.2013. године)